

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Coppensteinivus Conceptuum Prædicabilium In Dominicas Festaqve omnia per Annum

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

Dominica XIX. Post Trinitatem. Ascendens Iesus in nauiculam transfretavit.
Matt. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51556)

3. *Vt animam tuam.*

3. Aristoteles roganti; quid vera est amicitia? ait: Est anima vna in duobus corporibus. Idem 8. Eth. Amicus est alter ego. 4. Corinthios sic amabat Paulus, vt 2. Corinth. 11. testaretur: Aemulor vos Dei emulatione, id est, vt pro Deo, sic & pro vobis mori non fugio. Vere, Cantic. 8. Fortis, vt mors, dilectio.

4. *Supra vitam.*

5. Moyses in Sinai audiens de morte sua, nil de se sollicitus, orat pro populo. Numer. 27. Prouideat Dominus hominem, qui sit super multitudinem hanc, qui possit exire, & intrare ante illam. Ne sit populus Domini, sicut oves absque pastore.

6. Elias ex amoris ingentis commiseratione erga afflictos, ex triennali siccitate, 3. Reg. 28. ascendit in verticem Carmeli: & pronus in terram posuit faciem suam inter genua sua orans. Gestus is humilitatis erat. Nam seruis Iudaei caput inter genua, & infra ligabant manus; sicque conglobatos fustigabant. Vnde Iob. 15. Sicut vir, qui preparatur ad gyrum. Ita Elias, quasi seruus: Ecce ego in flagella paratus sum.

Vt natura in ceruis.

7. Cerui, ait August. lib. 83. q. 28. flumen tranaturi, cornua alter in alterius dorsu ponit: primus secundis fluctibus fessus abiat ad postremum, eique sua imponens cornua quiescit; sicque deinceps; donec transferint vndas. Similiter Gal. 6. Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi. Euseb. Emis. ibi sic commendatur: Alter alterius commodis studeamus. Ideo mandatum, Rom. 8. Fraternitatem caritatis inuicem diligentes.

Causa 1. ob subiectum.

II. 1. Cor. 13. Nunc autem manent spes, fides, & charitas, tria haec. Maior autem horum est charitas. Causa 1. Quia Quae sunt subiecta, talia sunt praedicata, aiunt Philosophi; sed Voluntas est subiectum charitatis; At ea est maior memoria, in qua spes; maior intellectu, in qua fides: Ergo omnium maior est charitas.

2. *Etiam.*

2. Quia finis est nobilior omnibus quae sunt

ad finem. 2. Phys. 1. Eth. &c. Sed charitas est finis, caeterae virtutes sunt ad finem, illam scilicet ipsam: ergo.

3. Quae virtus ad Deum accedit pro- 3. *Deum.* prior, ea est & nobilior: D. Thom. 2. 2. q. 23. a. 6. Sed charitas est illa: Nam 1. Ioann. 4. Deus charitas est. Et Virtutes caeterae sine hac ne virtutes quidem nominari possunt. D. Th. 2. 2. q. 23. art. 7.

4. Forma est, quae dat esse rei; & est dignior omnium; sed charitas est forma caeterarum, ergo. 1. Vnde August. lib. de Verb. Domini, Attende, quanta est charitas, quae si desit frustra habentur caetera, si adsit, habentur omnia. Ratio. Quia 8. Phys. Arist. & D. Th. 2. 2. q. 1. art. 1. In causis essentialibus subalternatis si vna tollatur, caeterae concidunt, Sin, prima perstet; caeterae non deficiunt. Ita charitas caeteraque virtutes. Sicut salua radice, succus permeat ad truncum, ramos, folia, flores, fructus. Sin' illa patitur: & haec patiuntur.

Quare ad hanc incumbamus: quia 1. Augustin. 10. ciuik. Est donum Dei, quo nullum est excellens. 2. Et August. 1. de verbis Domini: Qui secundum regulam verae charitatis viuit, non homo, vel Angelus, sed Deus censendus est. Oratorie Dixit.

DOMINICA XIX. POST TRINITATEM.

Ascendens IESVS in nauiculam transfretauit. Matt. 9.

ARca Dei. 2. Reg. 8. Cariathiari per triginta millia hominum ducta in domum Obededom, eam locupletauit. IESVS Noui Testamenti Arca e Iudaea in Capharnatae domum veniens, eam benedictionibus replet, praedicat in ea, peccata dimittit, sanat.

De hoc nos

- I. Dignitas & vis Fidei quanta sit.
- II. Quid patriae, quid cognatis debeamus.
- III. Obla-

- III. Oblatus ager quorum nos moneat.
 IV. Baiuli, & turba quorum.
 V. Qualis Fides proficit, & quatenus.
 VI. Qualis morbus sit & confanatio.
 VII. Qualis remissio, & iustificatio.

PARS I.

Dignitas, & vis fidei immensa est.

SANCTUS Chrysostomus super Matth. Fides Religionis Catholica culmen est animae, ostium vitae aeternae, & totius veritatis stabile fundamentum. 2. S. Augustinus I. de Fide ad Petrum; Fides est omnium bonorum fundamentum, & humane salutis initium.

3. Fides est thesaurus in agro, Matth. 13. quem qui inuenit homo, vendit omnia, & emit agrum illum.

Figura. Est ea Candela-
labrum tem-
pli, & om-
niscia.

4. Est Candelabrum aureum totum, & lampas & eius super caput ipsius, & septem lucerne eius super illud, & due oliuae super illud; vna a dexteris lampadis, & vna a sinistris eius. Hoc fieri Deus praecepit, Exod. 25. & Zacharias vidit in templo, Zach. 4. Hoc est Fides cum 7. Sacramentis, & charitate gemina. Regina est ea scientiarum, sine qua nil scimus; cum qua omnia scimus. Prou. vii. Multae filiae congregauerunt sibi diuitias, tu vero supergressa es vniuersas. Glossa. Scientia fidei omnes diuitias scientiarum supergreditur.

Est minu-
ta vidua.

5. Fides est minutum viduae, Luc. 21. dantis plus omnibus. 1. Quia subiectum habet dignissimum, Deum; Et increatae veritatis lumine cognoscitur. D. Th. 2. 2. q. 4. 4. 8. Et scitur S. Spiritus testimonio, qui docet nos omnia. Vt hac vna, stupidissimus quisque doctior cunctis Philosophis. Vnde versus:

Qui Christum beneficit, satis est; si caetera neficit. 2. S. Bonauent. Melius est modicum de Deo scire, quam omnium caelestium simul & terrestrium notitiam habere. 3. Bernar. Nulla maior nobilitas est in mundo; quam Fidei, qua animam sic nobilem facit, & sublimat, vt

etiam dignasit sedere à dextris Virtutis Dei.

II. Fides non solum dignitate, sed & potestate superat. Aquis inambulat cum Petro, ferrum aquis innare facit in Eliseo, soli imperat in Iosue & Moyse; igne extinguit tribus pueris. Dan. 3. Montes transfert, Matth. 21. Esto, Iob 4. Non est potestas super terram, qua comparetur daemioni, qui factus est, vt nullum timeret, Marc. vii. tamen fide pellitur, & Matth. 11. Cæci vident Fide, claudi ambulant. Leprosi mundantur. Et Videns Iesus fidem illorum, dixit paralytico; confide fili, remittuntur tibi peccata tua.

PARS II.

Charitatem patriæ, cognatisque debemus potius.

CAPHARNAUM ciuitas Christi dicitur, quod esset caput Galilææ, & quod in ea educatus esset, vel habitasset. Matth. 4. Chrysost. hom. 30. in ca. 9. Matt. Bethlehem Iesum tulit, Nazareth educavit, sed Capharnaum proprium ipsius habitaculum.

Quicquid id est, prius patriæ, ac suis se dedit Christus, quam alienis. 1. Hic enim est ordo charitatis. Est & nature; Nam vt agentia naturalia prius agunt in viciniora, sic & calor charitatis. 2. Hinc Paulus cognatorum perditionem in primis dolet, Rom. 9. Est continuus dolor cordi meo, optabam anathema esse à Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem.

3. Sol prius vicina sibi corpora illuminat, dein inferiora.

4. Dan. 4. Arbor Nabuchodonosoræa bestiis pastum dabat; non suis; excisaque est. Sic indigni vita, qui in suos, cum possent, non sunt benefici. 5. Matth. 15. Non est bonum sumere panem filiorum, & dare canibus.

6. Vidua Sareptana petenti Eliæ victum, suam filique excusauit & praeceperunt inopiam; 3. Reg. 17. Viuit Dominus, quia

Quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farina in hydria, & paululum olei in lecytho. En colligo duo ligna, ut ingrediar, & faciam illud mihi & filio meo, ut comedamus, & moriamur.

7. Alia vidua, 4. Reg. 4. ipsi oleum Elisæo impetrante, prius sua, ac idem vicinorum vasa impleuit. Idem oleo charitatis faciamus, incipientis à se. 8. Abraham illiberis indolet opes suas ad alienos ituras: Gen. 15. Et ecce vernaculus meus haeres meus erit. Idcirco Dominus patriam intrauit, & miraculo illustrauit paralytici Capharnaum.

P A R S III.

Oblatus arguit sanitatis pretium, & mundi obstaculum bonis.

Sanitas
pro opibus
est.

I. **O**ferebant ei paralyticum. Insignis charitas! Cum præ multitudinem aditus interclusus esset; non dubitant cum damno proximi in fortunis, ei procurare sanitatem corporis. Bonus ordo charitatis: hæc enim illis præstat. 1. Ob hanc Naaman 4. Reg. 5. aulam & Syriam deserit; dona ingentia parat sanatus sese Elisæo. 2. Pyrrhus, Rex Epirotarum, nil à Diis petit aliud, quam Recte valere: quo si careret, cætera nil prodesse; imo nec vitam esse vitalem ducebat.

Deo: quod
vilius da-
tur.

II. Mundus autem Deo meros paralyticos offert: Defectum habet corporis, aut ingenij? Belle. Salua res; In monasterium intrudatur. 1. Sic & Cain oues morbidas & macras Deo offerebat. 2. Sic Chodorlahomor Rex deuicto Elamitarum Rege, ait Abrahæ, Gen. 14. Da mihi animas, id est, homines: cætera tolle tibi. Ita mundus optima sibi: Deo viliissima.

At morte
vindica-
tur.

3. Exod. 19. Bestia que tetigerit montem, moriatur. Status autem religiosus mons est perfectionis: Apage inde cum bestiis. Et has illis adhuc ingeres?

4. Miphiboseph, Ionathæ filius, clau-

dit, audiens per Dauidem restitui se in omnia bona paterna; indignum se agnouit; & excusauit, 2. Reg. 9. Quis ego sum seruustuus, quoniam respexisti in canem mortuum similem mei. Claude, mancemebro vel ingenio, ad oblatum beneficium Ecclesiasticum te excusa, noningere.

III. Non inuenientes, qua parte illum inferrent, præ turba. Ita hæc semper est obstaculo ad bene operandum. Ergo fuge turbas mundi. 1. Ideo Dauid orat Pl. 54. Quis dabit mihi alas, sicut columba, & requiescam? 2. Heu quot retardantur paralytici in mundo ab accessu ad Dominum? Quot in turba suffocati expirant? 3. 4. Reg. 7. Dum Samaritæ spoliis Assyriorum onustiredirent, Ducem turbas compefciturum in porta obterunt. Innumeri hodie Duces tales Ecclesiastici & sæculares sic pereunt. Quocirca

Exeat è mundo, qui cupit esse pius.

4. Mundus nebula est, Exod. 3. quæ omnia nostra proposita obfuscat, & alio aberrare tramite facit. 5. Sic Pharaos cogitantes de Dei cultu Hebræos ita obruere laboribus studuit; ut de Deo cogitationes exciderent. Exod. 5. Vacatis: & idcirco dicitis; Eamus, & sacrificemus Domino. Ite ergo, & operamini. Palea non dabuntur vobis, & redetis consuetum numerum laterum.

Sic mundus obruit pia proposita, &c.

6. Quin parantibus exire Aegypto Israelitis, è diuerso exercitum cogit Pharaos: Ita & mundus obarmat se contra mundi fugas: itinera incidere, elidere conatus pios allaborat.

P A R S IV.

Pastoribus magna cura; improbi turba adest.

I. **C**um dirupto tecto fuerit ad Dominum demittendus æger; diues idem fuerit, qui tectum refarcire possit; effectque honoratorum aliquis, cuius gratiæ tanta

Mag
cura
cula.

Mundus
obstitit
semper
moliuitur.

Imp
tur
uet

Conditio
paralyticus

tanta baiulorum, aut famulorum opera præstatur. Nam, *Ioan. 5.* alius paralyticus duodequadraginta annos iacuerat, hominem non habens, à quo in piscinam mitteretur.

Magni stat
cura ouicula.

Heu, quanti stat ouicula vnica, dum sistatur pastori? 1. Iacobo quanti sistere oues Labani? *Gen. 31.* Adeo, vt somnus ab oculis eius fugeret. 2. Dauidi vna ouis quanti? 1. *Reg. 17.* Veniebat Leo, vel vrsus, & tollebat arietem de medio gregis, & persequeretur eos, & percutiebam, eruebamq. de ore eorum. Tanto stas sudore Pastorib. ò paralytici!

3. Moyses, *Exod. 32.* quid non egit, & tulit; vt refractarium Deo populum reconciliaret? 4. Samaritanus quid omisit, vulnerato resanando? *Luc. 10.* Paulus *Rom. 9.* Optauit anathema esse à Christo pro fratribus suis.

3. Ideo forte sal sunt terræ, pastores; quod conteri, aut liquari debet, vt gustatum exacuat comedentium. *Matt. 5. 6.* Pelicanus vt sanguine suo pullos viuificat, & alit: ita suos paroch. sudore pascat, bauietq. vt Domino sistat paralyticos.

Improbis
turba fa-
uet.

II. Offerebant vel per tectum. Qui ad virtutem adspirat, ei turba obstat: pauci, vix quatuor opitulantur vni. At qui nefanda molitur; huic turba aduolat. 1. Seba, 1. *Reg. 20.* vt primum ait. *Non est nobis pars in Dauid; neque hereditas in filio Isai.* Et continuo separatus est omnis Israel à Dauid. *secutusque est Seba filium Bochri.* 2. Abimelech; cum ambiret præfecturâ, *Iudic. 9.* conduxit viros inopes ac vagos; secuti que sunt eum; in primis Sichemitarum in eius nomen iurauere.

3. Adonias regnum patri erepturus, habet mox patris seruum cum Ioab militiæ Præfecto; & cum Abiathar Sacerdote, qui adiuuabant partes Adoniae. Ita qui Deo, Sanctis, Ecclesiæ, virtuti bellum indicit; illi ad sunt innumeri: huic vero pauci, qui pœnitentiam,

cultusq. Dei suscepit. 4. Absalonem, 2. *Reg. 15.* regnandi cupidum toto corde vniuersus Israel secutus est contra Dauidem. Sic &c.

5. At cum post captiuitatem Babyli. essent ruinæ templi instaurandæ, omnes circum obstiterunt. 2. *Ezech. 4.* Ita pauci stant cum auctoribus rerum piarum. Recusat turba locum dare baiulis: dat tectum. O infentata turba!

III. Horum fides & charitas baiulorum magis spectabat sanitatem corporis; quàm animæ. 1. Imo de hac nil legitur hic magis, quam 4. *Reg. 5.* Naaman Syrus leprosus habuerit: qui nullis sumptibus parcebat, vt tantum corpore valeret.

Cura corporalis sola.

Eam tamen, licet imperfectam, charitatem sibi non præstitam esse Iob, 6. 30. queritur; *Frater fui draconum, & socius struthionum.* Vnde hoc illustrior fuit ipse in eo s fraterna charitas. 1. Dracones igne visus sui veneno aerem igniunt, mortiferum cuiq.; Ita sermones malorum videntur corda piorum, vt deprauent ea, vel dolore afficiant. 2. Struthionis feritas ac vis tanta est, vt ferrum, petrasq. concoquat, oua visu excludat: pulsos tamen in ardentissimo Africa sole non obumbrat corpore, quamuis plumoso. Ita amici improbi, sunt feri: scelera omnia concoquant ferrei conscientias? intuitu similes sui efficiunt: ò noxia societas? opitulatur nemini. Secus hi paralyticophori, proximum vt sese, amantes.

Feritas amicorum.

PARS V.

Qualis Fides profit, & quatenus.

I. Videns fidem illorum. Ergo hæc proficit ægro ad corporis ac animæ salutem. 1. Iam vel hinc crede communionem Sanctorum, & remissionem peccatorum. 2. Illa maxima est nos inter & CHRISTVM: qualis inter Caput & corpus. 1. *Cor. 1.* *Fidelis Deus, per quem vocati estis in societatem Filij eius IE-*

Fides communio.

Ii SV Chri

SV Christi Domini nostri 3. Magna quoq; inter nos & Cœlites. Psalm. 118. Particeps sum ego omnium timentium te. 4. Ioannes, Apocal. 5. vidit XXIV. Seniores coram Agno se prosternentes, qui habebant singuli cibatas, & phialas aureas, plenas odoramentorum: qua sunt orationes Sanctorum: Ipsis quidem nihil: at multum nobis necessaria: & saepe salutares, cum nescimus. Si enim fides illorum mortalium profuit: quanto magis beatorum charitas miseris succurrere potest?

Fides iustificans.

II. Hæretici abutuntur hac fide illorum; vt sola sufficiente ad salutem, exclusis operibus. Huc trahunt ista Marc. 5. *Confide filia, fides tua te saluam fecit.* Item Luc. 17. & 18.

Est operosa.

Respondetur ijs: quod prima iustificatio, de qua ibi, fit sine operibus: Attamen fide non sola. Nam charitas hanc inter & opera interuenit. Hæc, 1. Pet. 4. *operis multitudinem peccatorum.* Et Luc. 7. *Remittuntur ei peccata multa: quia dilexit multum.*

En hic solius charitatis fit mentio; nec tamen hac sola remittuntur peccata, Ergo nec Fide sola; licet solius mentio fiat. Nam nec charitas esse sine fide potest; nec fides sine illa viuere. Fidei tamen primas damus; quia fundamentum est omnium, & ordine prima inter theologicas virtutes.

Obisio.

Fingunt illi triplicem fidem: Historicam, distorum Dei: Alteram miraculorum Dei: tertiam Christianam, & hæc iustificantem: Atq; per hanc meritis Christi nobis peccata esse remissa volunt.

Solutio.

At fidem illorum, & aliorum locis citatis, constat fuisse miraculorum: Proinde, secundum hæreticos, non saluantem. Dein, hic fit mentio fidei baiulorum; non ægri. At aliena fides non iustificat; sed tantum propria.

Confide fili. Hem! Agnus se patrem fa-

cit lupi: se Deus patrem peccatoris? Confide: Fides enim propria inprimis est necessaria. Fili: Spem excitat, fore eum coheredem omnium bonorum eius, Rom. 8. Si filij ergo & hæredes.

PARS VI.

Qualis morbus sit, & sanatio.

I. **R**Emittuntur tibi pec. tua. Ergo typus peccatoris est hic paralyticus. Vt enim paralyticus corporum, est interceptio spirituum animalium, per humorem infuatum neruis cerebri, vel arterijs cordis: Sic paralyticus animarum est interceptio gratiæ Dei, per peccatum, in parte rationali & animali hominis: priuans sensu & motu erga cœlestia. Hinc desideria pia iacent grabatis affixa. Incolæ labe Galaad. 1. Reg. 11. obsessi à Rege Ammonitarum, aiunt: *Habeto nos fœderatos, & seruiemus tibi.* Et is: *In hoc seruiam vobiscum fœdus: vt eruam omnium vestrum oculos dexteris.* Idem fœdus Satan iocit cum impijs: eruit eis dexterum, cœlestium, relinquit sinistrum, terrestrium oculum. Hinc in his lyncei; in ijs talpæ sunt. Eruit autem, obstruendo neruum opticum per peccatum. Inde paralyticus est oculus; similesq; efficit sensus reliquos. Inde motus deficit. Mali autem totius curatio est peccati remissio.

II. At Cur peccata remittit, petentis non hoc, sed corporis sanitatem: 1. Hieronymus, Euthymius. Theophylactus: Quia causa morbi, fuerat culpa peccati: Quare prius causa, dein effectus remouendus erat. 2. Chrysof. hom. 30. ait: Dominum voluisse Scribis ansam carpendi præbere; Simni Diuinitatem quoq; suam prodere. Adeo ipse primo regnum Dei quærebat, dein cætera adijciebat. Matth. 6.

Constat autem quod peccatum causat morbum: 1. Iob. 33. *Incepat per dolorem in lectulo, & omnia ossa eius marcescere facit.*

2. Eze-

2. Ezechias Rex ut reualuit, sic orauit: *Isa. 38. Eruiſti animam meam, ut non periret: proieciſti poſt tergum tuum omnia peccata mea: Idcirco ait paralytico Io. 5. Iam amplius non li peccare: ne deterius tibi contingat: Hicque huic: Remittuntur tibi peccata. Simul & ſanitatē reddit.*

Deus dat
plura quā
petita.

O bonitatem! Dat plura, quam petita. 1. Sic Oranti Abraham, ut ſospiter Iſmaelē; dat & Iſaacum eſterili, ac uerula. *Gen. 25. Salomoni, ſapientiam petenti, addit diuitias. 3. Manaffi, veniam peccatorum oranti, reddit & regnum. 4. Ezechias, ſanitatē poſcenti, addit annos XV. vitæ. 4. Reg. 20. Quare. 5. Merito Eccleſia orat: Deus, qui merita ſupplicum excedis & vota. 6. Nam Eph. 3. Potens eſt Deus facere ſupra id, quod perimus, aut intelligimus.*

PARS VII.

Qualis remiſſio ſit & iuſtificatio.

Clauis tri-
plex remis-
tendi.

I. **R**emittantur: At ubi confeſſio? Scias, quod remittendi peccata ſit *Clauis triplex. Auctoritatis, ſolius potentie diuinæ immediate, & absolute. Huc reſpexit, qui orauit Pf. 50. Auerte faciem tuam à peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele. Secunda Chriſti eſt Clauis excellētia: qua Agnus Dei tollit peccata mundi. Tertia eſt clauis miniſterij, eſt Sacerdotum Ioann. 20. Quorum remiſeritis peccata, remittuntur eis. Ideo, ait S. Auguſtinus, Lazarus eſt datus apoſtoliſ ſoluendus. Io. 11. Quæcumque ſolueritis ſuper terram, erunt, &c.*

Iudicium
triplex Di-
uinitatis
Chriſti.

II. Chriſtus hic tripliciter ſuam Diuinitatem oſtendit. 1. Detegendo cogitationes Phariſæorum: *Vt quid cogitatis mala in cordibus ueſtris? Is enim eſt Pfal. 7. Scrutans corda, & renes Deus. Et 2. Paral. 6. Tu noſti ſolus cor omnium filiorum hominum. Et Pf. 43. Nonne Deus requirit iſta? Ipſe enim nouit abſcondita cordis. 2. Verbo ſanans: *Surge tolle grabatum. 3. Peccata remittendo. Nam Marc. 2. Solus peccata dimittit.**

Hoc uero mordebat Phariſæos, qui cum ut uulgarem, merumq; hominem habebant. At prodiſe eos; doceretq; parem ſe habere poteſtatem & ſanandi, & peccata remittendi: *Quid eſt facilius dicere. dim. t. p. tua, and. Su. & Amb.*

Quin imo difficilius eſſe, peccatorem iuſtificare, quam paralyticum ſanare, hinc Theologi recte inferunt. *Auguſtin. tract. 22. in Ioan. ait, difficilius eſſe, quam orbem creare. Quia in iuſtificatione reperitur aliqua contradicōtio, uel obſtaculum, quoad animam, animæque potentias. at nulla in creatione eſt reſiſtencia. Ergo bene D. Thom. tract. de gratia: Maximū opus Dei eſt iuſtificatio peccatorum. Ergo peccare eſt peſſimum opus hominū. Vnde æſtima remiſſionis beneficium, quantum ſit.*

Iuſtificatio
opus eſt dif-
ficillimū.

III. *Surge: Tolle: Vade. Surge:* quia lapſus eſt in peccatum. *Tolle lectum:* ne cuiquam porro ſiſcandalo *Vade in domum:* ne prauo contubernio corrumparis, bonis operibus incumbere. *Lectus eſt ſocordix,* conſuetudinis prauæ, &c. *Iſta Surge, Tolle, Vade,* deducere licet per enumerationem longam peccatorum, & perorariſ gloriſicans Deum, qui dedit poteſtatem talem hominibus.

DOMINICA XX. POST TRIN-
NITATEM.

*Simile eſt regnum cælorum homini
Regi, qui ſe, et nuptias filio ſuo.
Matth. 22.*

Aſſuero, *Eſth. 1. rex Perſarum Satrapis conuiuium apparans, potentie ſuæ declarandæ; Reginam Vaſthi, cum Reginis ſeruatim epulantem; inuitat; formæ eius oſtentandæ. At venire abnuentis impudentiam punit eiufdem repudio, & nouo Eſtheræ coniugio. Si-
mile hodie.*

Ii 2 De